

ІМ'Я & СИМВОЛ. САКРАЛЬНИЙ ЗМІСТ УКРАЇНСЬКОЇ АЗБУКИ

2. Азбука як божественне послання

---	Ѧ ятъ	Початково позначала звук [æ:]. Вживалася лише після приголосних, в інших позиціях вживалася як [я]. 1. Візуально Ѧ виглядає як поєднання літери Ъ (смирення) та Хреста зверху. Шлях до Неба пролягає через «м'яке» серце. Хрест тут виступає символом перемоги над смертю. 2. Ять об'єднує в собі звуки «і» та «е», стаючи символом єдності Божественної та людської природи. У вічності немає поділу, там усе є одно. Літеру Ять історично писали у слові Свѣтъ («Аз єсть свѣтъ»). Вказує на існування Світла без тіні, яке не є фізичним світлом сонця, а символізує Свѣтъ Невечірній – божественне сяйво, яке ніколи не згасає. Тому літеру Ѧ (Ять) називали «білим лебедем», який піднімається над земним письмом. Літера торжества життя. Свідчить, що смерть – лише поріг, а справжнє буття – у цьому вічному Світлі, де ми всі єдині з Творцем.
---	Ю Юнь їотированъ оукъ Лігатура І-ОУ, без У	У ранніх слов'янських мовах не було [jo], тому [jo] не треба було відрізняти від [ju]. Фінальний акорд азбуки. Ю (Юнь) та Я (Яз) – це літери перетворення, які показують результат усього шляху: народження «нової людини». Ю (Юнь) – Відмова від Его та оновлення душі. Літера Ю графічно поєднує в собі «І» (вертикаль зв'язку) та «О» (божественне коло) через перекладину. Символ Юності духу. У Біблії сказано: «Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства» (Євангелія від Івана 3: 3). Ю – людина, яка вийшла за межі свого вузького «Я» і з'єдналася з Божественним Океаном.
---	Ѧ їотированъ ъ азъ Лігатура І-А	Пізніше ця літера перетворилася на сучасну «Я». 1. Я (Яз) – Нове, духовне «Я». Цікаво, що в сучасній мові «Я» – це остання літера, тоді як у давнину Аз була першою. Але Я (Яз) наприкінці азбуки – це зовсім інше «Я». Коли перше Аз було зерном, то останнє Я – це плід. Особистість, яка пройшла через Твердість, Смирення та Хрест і тепер каже «Я» вже не від імені свого еґо, а від імені Христа, що живе в ній. «Я», яке усвідомило свою єдність із усім сущим. 2. Числове значення: 1000. У деяких традиціях останні літери символізували вихід у тисячоліття – число Божественного порядку та вічності. «Субота» людського духу, коли шлях навчання закінчено, і починається шлях чистого буття. 3. Підсумок шляху від Аз до І-А (Я). Початок шляху від Аз (самоусвідомлення) через усю азбуку, а саме: знання, дію, добро, страждання та смирення – реалізація в Я (обоження). • Аз каже: «Я хочу бути Світлом». • Я каже: «Бог є Світло, і я в Ньому». Молитва-послання християнських містиків – творців азбуки: шлях від першої літери до останньої – це шлях від людини земної до людини небесної.

----	ЇЄ їотированъ їєсть Лігатура І-Є	Ця літера перейшла у сучасну українську «Є». 1. Літера ІЄ (Йотоване Є) поєднує в собі пряму лінію І (Іже) та чашу Є (Єсть). Коли звичайна літера «Є» означає факт існування земного буття, то ІЄ символізує Буття Освячене, або те, що в Біблії називається «Новим Творінням». 2. Візуально ІЄ – це поєднання небесної вертикалі та земної відкритості. Образ «входження». Бог не просто створив світ і залишив його, Він постійно входить у нього: «І світло в темряві світить, і темрява не огорнула його» (Іоанн 1: 5). «Я – світло для світу. Хто йде за Мною, той не буде ходити в темряві» (Іоанна 8: 12). «Ви – світло для світу» (Матвія 5: 14). «Твоє слово – світильник для моєї ноги і світло для стежки моєї» (Псалом 119: 105). 2. Благодатне Буття. У Біблії є поняття «благодать на благодать». Походить з Євангелія від, де описується нескінченний потік Божої любові та дарів через Ісуса Христа. ІЄ – це саме «благодатне єсть»: «А з Його повноти ми одержали всі, а то благодать на благодать» (Іоанна 1: 16). Нагадування про слова Христа: «Я прийшов, щоб ви мали життя (Є), і мали його в достатку (ІЄ)» (Іоанна 10: 10). 3. Числове значення: (Безчисельна). Як і більшість йотованих літер, ІЄ часто не має числового значення, що вказує на її надземну природу: «Що криве, того не можна випростати, а чого бракує, того не можна порахувати» (Книги Екклезіяста 1:15). Вона описує не кількість (видиму реальність), а якість – якість Божественного світла в людині (незриму сутність).
Крок ІЄ: Символ того, що внутрішнє світло є результатом постійного «притоку» енергії згори. Людина є чашею, яка наповнюється щомиті.		

Літери Юси (А та Ж) є сакральними символами одухотворення матерії. У Біблії цей процес називається «преображенням» (метаморфозою), коли навіть фізичне тіло починає випромінювати світло, як це було з Христом на горі Фавор.		
---	А їжсь малъ Глаголични й малий юс Є	Вимовлялася як носовий голосний [jě], коли перед ним немає приголосних. Розглянемо ці літери як дві сторони одного процесу: А (Юс малий) – Світло як Духовне Насіння. Графічно він нагадує трикутник, що стоїть на ніжках, або зерно, що проростає. Символізує «Слово», яке стало насінням у душі. У Біблії це символ Благовіщення – моменту, коли небесна ідея входить у земну форму. Світло, яке пронизує розум і почуття, роблячи їх «прозорими» для Бога. Усвідомлення того, що людське тіло є храмом, призначеним для прийняття Духа.
---	Ж їжсь великъ Глаголични й великий юс Є	Ж (Юс великий) – Світло як Свята Плоть. Графічно він складніший, масивніший, нагадує людину, яка міцно стоїть на землі, але наповнена зсередини. Втілює матерію, яка прийняла Дух. У Біблії є символом «Воскресіння плоті», що є не відмовою від тіла, а його повним очищенням. Коли Юс малий – це думка про світло, то Юс великий – це світло у м'язах, у крові, у кожній клітині. Коли плоть стає слухняним інструментом духу, втрачаючи свою «важкість» і гріховність.

1. Юси як Таємниця Втілення. В д-сл. абетці є носовими звуками, що резонують усередині всього тіла, внаслідок чого особистість набуває цілісності: дух, душа і тіло стають єдиним світловим потоком.

2. Головна таємниця Юсів: «І Слово сталося тілом (плоттю), і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця» (Іоанна 1: 14). Світло не залишилося десь у небі, воно «оселилося в людині». Відтоді людська плоть – це не в'язниця для душі, а її сяюче вбрання. Через А та Ж стає зрозуміло, що навіть земна природа людського тіла може бути святою. Через призму Юсів елемент молитви «Аз єсть свѣт» сприймається як біологічний і духовний факт одночасно. Світло перетворює тілесну матерію на енергію любові.

Далі буде.